

De dag na haar laatste kaartspelletje beneden in De Evenaar, werd ze ziek en kwam ze niet meer uit bed. Vier dagen later is ze in alle rust overleden in het bijzijn van twee verzorgenden. De ziekenzalving de dag ervoor heeft ze nog bewust mee kunnen maken. Lieve Catrien, rust in Vrede.

Dank voor uw medeleven en gebed.

www.wittezusters.nl

In liefdevolle herinnering aan

Catrien (Catharina) Boonman

Zuster Lydia Maria

☆ Ovezande (Zeeland), 4 maart 1930

Professie, 9 februari 1959 te Esch

† Boxtel, 7 september 2023

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Catrien kwam uit een groot katholiek gezin uit een klein dorpje in de Zak van Zuid-Beveland. Haar vader was boer en moeder was huisvrouw, met nog een echte Zeeuwse kap op met oorijzers. Catrien heeft die zelf ook nog gedragen toen ze jong was. Ze had zes broers en vijf zussen. Na de lagere school ging ze naar de tweejarige boerinnenschool, hier leerde ze algemene huishoudelijke vorming, maar ook het vak van boerin. Een hele praktische maar waardevolle opleiding, zeker gezien haar latere roeping als zuster in Afrika.

In 1957 kwam ze bij de Witte Zusters in Maarn voor het postulaat. Haar 1e Professie deed ze in Esch. Ze leerde Frans in het moederhuis in Algiers en liep o.a. stage in Laghouat en Les Attafs. In 1965 ging ze naar Engeland om Engels te leren. Ze bleef er uiteindelijk vijf jaar en haalde er haar diploma's om godsdienstles te mogen geven en huishoudonderwijs.

In 1970 werd ze dan eindelijk benoemd voor Afrika. Het werd Lilongwe, Malawi. Eerst moest ze de taal het Chichewa leren. Ze ging huishoudonderricht en les in 'homecraft' geven aan meisjes en vrouwengroepen. Later ging ze zich meer richten op sociaal werk. Met tussenpozen werkte ze ook in Nederland in de gemeenschappen van Sterksel en Den Bosch, waar ze de keuken en het missiepastoraat deed. Vanwege hevige benauwdheidsklachten kreeg ze in het ziekenhuis in Geldrop een tijdlang therapie voor haar luchtwegen.

In 1992 vertrok ze weer naar Afrika, eerst naar Chilinde, later terug naar Lilongwe. Hier heeft ze tot 1998 gewerkt, voordat ze definitief terugkeerde naar Nederland om van haar pensioen te gaan genieten. Na enkele jaren in het moederhuis in Esch, verhuisde ze in 2002 naar Klooster Terhaghe in Eindhoven, waar een gemeenschap was die samenwoonde met de Zrs van Liefde van Gent. Hier had ze het enorm naar haar zin. Ze onderging een grote rugoperatie en een operatie aan haar halsslagader, maar knapte hier gelukkig goed van op. In 2019 kwam Catrien naar het Wereldhuis, waar ze op de pg-afdeling ging wonen. Gelukkig volgden het jaar daarna al haar medezusters uit Eindhoven en was de gemeenschap weer compleet.

Catrien was een hele zachtmoedige, aardige en bescheiden zuster, die van een praatje hield en graag mensen om zich heen had. Ze was dol op kaarten en heeft dit tot aan het einde toe ook fanatiek gedaan. 's Avonds dronk ze graag een glaasje witte wijn. De laatste tijd kreeg ze steeds meer last van een auto-immuunziekte, waardoor ze vaker op bed lag en zich erg moe voelde.